

RENAȘTEREA

ORGANUL OFICIAL AL EPARHIEI ORTODOXE ROMÂNE
A VADULUI, FELEACULUI, GEOAGIULUI ȘI CLUJULUI

Redacția și Administrația:
CLUJ, Str. Iuliu Maniu Nr. 31

APARE ODATĂ PE SĂPTĂMÂNĂ
Abonament: 500 Lei la an

Redactor responsabil:
Protoiereu DUMITRU ANTAL

CUPRINSUL:

Sfințirea monumentului ridicat pe locul unde a fost prins Horia și Cloșca *Rep.*
Banul văduvei *Pr. I. Goron.*
Zile de înălțare sufletească în Zlatna *Participant.*

Cronică.
Concurs pentru primirea de studenți în Academia teologică; și pentru întregirea parohiilor: Măguri, Someșul-Cald și Hășmașul-Ciceului.

Sfințirea monumentului ridicat pe locul unde a fost prins Horia și Cloșca.

Ca să ajungi din Cluj pe priporul Scrorușet al muntelui Drăgoiasa, pe locul unde în iarna anului 1784 s'a retras să ierneze *Horia și Cloșca* cu cei doi credincioși tovarăși ce i-au însoțit, trebuie să faci întâi drumul cu trenul până la Huedin, din Huedin până la Călățele. De aici cam trei ore cu căruța până la Beliş, pe un drum rău de tot te zdrobești, apoi alte două ore — cel puțin — pe un drum și mai nenorocit până la Dealul-Calului, ce-i mai zice și Poiana Horii. Dela locuința preotului poți merge mai departe numai călare sau pe jos încă două ore, până ajungi direct sau prin înconjur, la izvorul părăului ce curge pe lângă piciorul de deal pe care stă frumoasa biserică din Dealul-Calului.

Priporul Scrorușet e foarte înclinat, deasupra cu o poiană largă, dela care în jos e pădure rară și tinără. Cam în mijlocul acestui pripor e locul unde a fost prins Horia și Cloșca în 27 Decembrie 1784, loc însemnat până nu demult cu scorbura putrezită a bradului secular lângă care fusese coliba. E loc foarte ferit, încât și dacă-l ști il afli greu.

Pe acest istoric loc, neînsemnat până acum decât de natură, s'a ridicat un monument de piatră în formă de obelisc, înalt de 2.50 metri. Sub crucea gravată pe el e scris „1784, locul unde a fost prins Horia și Cloșca” iar la bază „Ridicat de comitetul

monumentului lui Horia, Albac-Arada 1930.” Acest comitet stă sub prezidenția vrednicului nostru protopop din Câmpeni Iosif *Furdui*.

La chemarea P. On. dsale a venit dela Cluj protoiereul Dumitru *Antal*, revizor eparhial, ca trimis al P. Sf. Sale, și în ziua de Duminecă 13 Iulie c., împreună P. On. dsa cu preoții Mircea Nicola, Gh. Scrob iun., V. Peter, Nic. Făt, I. Todea, M. Săndulescu și C. Brișan, au săvârșit mai întâi o sf. liturghie, un parastăs și au sfințit acest monument în fața unei asistențe de peste 300 credincioși veniți din satele din jur, între cari s'au remarcat dnii: inv. Todea-Arada, notarul din Arada, cari au adus parastasele, câțiva învățători tineri, dș. Munteanu, profesoară Huedin etc. Aceste servicii au fost favorizate de un timp foarte frumos, cu toatecă în ziua premergătoare și următoare a plouat. Din cauza temerii de ploaie n'au venit mai mulți credincioși.

În pioasa reculegere sufletească din timpul sfinteii liturghii și a parastasului, P. On. revizor eparhial a rostit următoarea cuvântare: „A trebuit să treacă 10 ani dela împlinirea visului de libertate și scoatere de sub stăpânire străină, ca fiii moșilor și urmașii celor ce au luptat sub marele căpitan Horia și tovarășul său Cloșca, să le arate recunoștința prin însemnarea pe veci a locului unde ei au fost prinși de gornicii Stefan Trifu, Nuțu Mătieș și tovarășii lor.

De atunci s'au împlinit 146 de ani, iar dela nașterea lui Horia, 200 de ani. Înainte de venirea României mari, chipul și suferințele lui Horia și Cloșca, au fost purtate în sufletele tuturor bunilor români; nimeni însă n'a îndrăsnit să însemne cu un monument acest loc sfânt, căci l-ar fi așteptat temnița. Prin ridicarea lui acum, se vestește în întreagă țara că urmașii celor ce au luptat în anul 1784 pentru dreptate și libertate sub conducerea lui Horia, Cloșca și Crișan, sunt urmași vrednici, cari știu să le cinstească aducerea aminte.

Trimis de Prea Sfințitul meu stăpân, ca să-l reprezint la această serbare, a trebuit să-mi împrăpătez întreaga istorie a revoluției lui Horia, purtând acum vii chipurile lor în oglinda sufletului meu. Când mă uit din acest loc par'că văd iarna anului 1784, făcând albă această pajiste și dintr'o parte răsărind patru oameni îngândurați, îmbrăcați în cojoace și cu desagii plini de merinde. Caută și se așează în coliba făcută dosit lângă scorbura unui brad secular. Intre ei unul e Horia, om de 54 de ani, nu prea înalt, nici prea gros, însă drept și cu înfățișare mândră. Poartă cojoc și de sub căciula neagră te fulgeră o privire de om înțelept și cu voință tare. Alături de el e Cloșca, mic și îndesat, mai tânăr ca Horia cu 17 ani, dar curajos și cuminte. Ceilalți sunt doi pretini credincioși. Au venit aici să se ascundă de prigoana cătanelor și gornicilor împărăției.

Când se văd în colibă la căldura focului aprins în grabă, obosiți de urcușuri și coborâșuri, se cred că au găsit într'adevăr cuibul de vultur, unde nimeni n'are să pătrundă. Grija pazei de urmăritori dar mai ales potolirea revoluției fără rezultatele visate de ei, le întuneca privirile și sufletele și se umplu de o grea amărăciune. Horia și-o îndulcește cu nădejdea că în primăvară se va duce din nou — a cincina oară — la împăratul, ca să câștige dreptatea iubiților săi moți, ținta supremă a vieții lui. Cloșca pe de altă parte așteaptă trecerea iernii ca să înceapă revoluția din nou.

Dar ca tuturor luptătorilor mari pentru dreptate, dat le-a fost și lor ca să plătească această mare îndrăzneală cu jertfa însăși a vieții lor.

Această pădure a Scrorușetului a fost pentru Horia și Cloșca grădina Ghetsemanelor Mântuitorului Isus. După vre-o 12 zile s'au și ivit lude, cari să-i vândă pe cei trei sute de galbeni ce puseseră împărăția pe capul lui Horia. Vanzătorii au fost gornicii Nuțu Mătieș și Stefan Trifu cu tovarășii lor între cari era și Gheorghe Nicula, un nepot al lui Horia.

Firul istoriei apoi se cunoaște, căci fiind dați pe mâna cătanelor, au fost duși la Bălgărad, judecați și la 28 Febr. 1785 trași pe roată în fața alor 2515 țărani români aduși din 419 sate, ca să le vadă moartea și să se înfricoșeze.

În epistola sobornicească a sf. ap. Ioan la cap 3 v. 10 se spune: „Ori-cine care nu face dreptate nu este din Dumnezeu, nici cel ce nu iubește pe fratele său.“ Într'adevăr ca omul să arete că este fiu al lui Dumnezeu, trebuie să aibă un puternic simț de dreptate și o înflăcărată dragoste de deaproapele.

Horia, om abea știutor de carte, a fost înzestrat cu un puternic simț de dreptate. Cu toate că era om sărac, prin cuminenia și judecata lui înțeleaptă și prin simțul de dreptate, s'a impus de vreme între moții din Albac-Arada, Râu-mare, Vidra, Câmpeni și Bistra. Istoria ne spune puține despre viața lui până la revoluțiune, însă destule pentruca să ne putem face o icoană deplină despre feliul cum a fost el. Simțul lui de dreptate, dragostea de frate, judecata sănătoasă, înfățișare frumoasă și vorbitor bun, l-a făcut să fie încurând apărătorul tuturor iobagilor năpăstuiți la judecătoriile comunale din acea vreme. Așa a ajuns să conducă în patru rânduri la împăratul din Viena, delegația iobagilor moți, căutători de dreptate.

Dacă a văzut că umbletul lor la împăratul e în zadar și guvernatorul Ardealului și nemeșii unguri nu voesc să asculte poruncile împărătești, Horia a hotărât să-și facă singur dreptate. Așa după cum l-ar fi îndemnat și împăratul în ultima convorbire avută cu el.

Din această cauză a izbucnit revoluția din 1784. Nefiind organizați în destul de bine și Cloșca lăsându-se momit de promisiunile de pace ale comandantului armatei

împărătești, revoluția după ce a băgat groază în nobilii unguri, omorându-i și jefuindu-i, cu gând de a-i scoate din Ardeal, — a slăbit și s'a stins înecat de armată. Dacă se continua fără întrerupere, ajungea să se întindă în întreagă țara Ardealului și să se izbândească planul lui Horia de a scoate pe români din iobăgie.

Din faptele și viața lui se desprinde ușor învățătura că pentru a izbândi un lucru mare trebuie multă jertfă. Ca să poți face fapte mari trebuie să ai credință tare și dragoste mare față de neamul tău.

Azi mai mult ca ori-când trebuie să știm, mic cu mare, că pentru a merge neamul nostru înainte, trebuie să ne iubim mai mult unii pe alții, să lucrăm pentru binele obștesc, smulgându-ne din suflet prea mare iubire de noi înșine și ura față de aproapele, — încheie mulțumind celor ce s'au ostenit cu ridicarea acestui monument.

A mai vorbit P. On. protopop Iosif Furdul, mulțumind delegatului episcopesc pentru participarea la această serbare, ridicându-i solemnitatea.

După aceasta poporul a fost stropit cu apă sfințită, apoi s'a luat o mică gustare și preoții au plecat spre Dealul-Calului, unde preotul local a servit o masă oaspeților mai însemnați.

Felicităm din toată inima pe inițiatorii ridicării acestui monument, căci dacă se mai amâna ridicarea lui, cu greu s'ar mai fi putut păstra însemnat locul unde au fost prinși eroii naționali Horia și Cloșca.

Rep.

NOUA LEGE

Banul văduvei.

„Cu adevărat vă spun, că această văduvă săracă a pus mai mult ca toți. Pentru că toți aceștia au aruncat la daruri din ce le prisosește, aceasta însă, din sărăcia ei a aruncat tot avutul ei.“ Luca 21. 3, 4.

E mai bine să dai, decât să primești.

Care dintre noi n'a fost nici-odată în situațiunea de a fi avizat la ajutorul altuia, de a fi constrâns să ceară? Cunoaștem deci cu toții umilinta acestui gest a mânei întinse după pomană, frica de refuz și descurajarea ce urmează refuzului. Cerșitul nu

e — în ori-ce formă s'ar face — un act înălțător de suflet decât în cazul, când cerșești pe seama altuia, când reclami ajutor strein spre a săvârși un bine, pe care nu-l poți face singur.

În țara aceasta cu atâția cerșitori la colțuri de stradă, la uși de biserică, în tot locul unde este vre-o aglomerație și cerșetând cu regularitate matematică — ca un fel de perceptori ai carității — casele „contribuabililor“, ne putem da seama de ceea ce va să zică suflet și mentalitate de cerșitor. Vecinica plecare a capului și a spinării, vecinica frică și descurajare le îmbolnăvește iremediabil pe amândouă și ei devin o plagă a societății.

E mai bine să dai, decât să primești. Dar nici acest gest al dăruirii nu e totdeauna înălțător de suflet. Câte frământări nu trec prin suflet în momentul când întindem mâna după portmoneu? Dau unde trebuie? Ajut o nevoie, ori sprijinesc o lenie? Dau conform puterilor mele? Cum va fi judecată ținuta mea de opinia publică? Întrebări, cari dovedesc, că binefacerile nu aduc totdeauna mulțămire sufletească nici chiar pentru cel ce le face.

Motivul? Omenimea nu are măsură obiectivă cu ajutorul căreia să măsoare valoarea actelor de caritate.

Oamenii dau — întocmai ca și cerșetorii bisericii din Ierusalim de pe vremea Mântuitorului — „din ce le prisosește“, dar rămâne la aprecierea lor constatarea acestui *prisos*. Aci intră apoi în joc tot arbitrarul și întreagă perfidia omenească, prefăcând în drept de a încrucișa mâinile pe piept datoria creștinească de a le întinde spre a da ajutor.

Și fiindcă ne place să uităm așa de bucuros, când e vorba de îndatoririle noastre, nu vrem să ne aducem aminte, că Isus ne-a făgăduit să ne judece la a doua a Sa venire numai după acest singur criteriu: care a fost ținuta noastră față de cei ce îndură mizerii? „Flămând am fost și mi-ați dat să mănânc, însetat am fost și mi-ați dat să beau; strein am fost și m'ați adus la voi; gol am fost și m'ați îmbrăcat; în temniță am fost și ați venit la mine“, — așa va întâmpina în ziua judecății Impăratul mării pe binecuvântații Tatălui ceresc.

Iar de s'ar întâmpla să aibă cineva vre-o nedumerire și ar zice: nu Te știi Doamne! lămurirea va fi categorică: „Adevăr grăesc vouă, întrucât ați făcut unuia dintr'acești frați ai mei, prea mici, mie mi-ați făcut.“

Și judecata va fi aspră. Căci Isus măsoară valoarea actelor noastre de caritate *cu măsura Lui dumnezeiască*. Această măsură dumnezeiască o putem cunoaște din următoarea întâmplare povestită de evangelistul Luca:

Isus stătea în templu și „ridicând privirea a văzut pe bogați cum puneau în vistieria templului darurile lor“. — Daruri de oameni bogați: argint, aur pietri scumpe, zeci, sute și mii de talanți. Daruri dăruite cu drag; ele erau menite să contribuie la mai multa mărire a lui Dumnezeu. Dar printre acești dăruitori era și „o văduvă sărmană, care a pus acolo două lețcăi.“ Puși unul lângă altul banul văduvei și talantul bogatului, care valorează mai mult? Judecata omenească, *măsura omenească* va decide pentru talantul omului bogat; câte năcazuri nu se pot acoperi cu o sumă așa de frumoasă? Dar judecata lui Isus a fost pentru banul văduvei; ea „a pus mai mult ca toți. Pentru că toți aceștia au aruncat la daruri din ce le prisosește, aceasta însă, din sărăcia ei a aruncat tot avutul ei.“

Iată măsura dumnezeiască: să dăruiești *totul!* Dacă Dumnezeu ți-a dat cinci talanți și ai avut norocul să câștigi cu ei alții cinci — nici unul nu-ți aparține, ai Domnului sunt toți zece. Și atunci, când mizeria omenească ți-i cere, nu ai dreptul să stai la îndoială, îi vei dărui pe toți; nu sunt doar' ai tăi! Ori dacă un trecător pierde o comoară mare și tu o găsești și știi cui aparține, dacă o tăinuiești voind să o folosești pentru scopurile tale — n'ai săvârșit furt?

Mai mult decât banii, neasemănat mai mult decât banii valorează înaintea lui Dumnezeu sufletul. Și știind, că „unde e comoara voastră, acolo e și sufletul vostru.“ Isus *cere comoara* noastră întregă, căci numai astfel poate fi *stăpânul sufletului* nostru. Sufletul nostru întreg îl cere Isus în dar.

Căci ori ce comoară omenească are un sfârșit. Ea trece. Toate sunt trecătoare cele omenești. Chiar și cele mai mărețe, cele mai nobile, cele mai creștinești fapte ale

noastre sunt trecătoare. Un singur lucru va dăinui în veci: sufletul plin de iubire caritativă.

Această iubire caritativă a creat cea mai creștinească instituțiune din lume: asistența socială. Prin această instituțiune omenească, fiii oamenilor au luat asupra lor sarcina Aceluia, care obicinuia să se numească: „fiul omului.“ Că deși Isus „nu avea unde să-și plece capul“, „a vindecat toată boala și toată neputința din popor.“ Nu i-au trebuit pentru aceasta comori împărătești; sufletul Lui compătimitor și credința mulțimei, că nu se înșeală în acest suflet, au fost de ajuns. Într'un singur caz Isus a jertfit o turmă întreagă de porci, pentru mântuirea unui suflet. Gadarenii L-au alungat din pricina aceasta. Dar peste puțină vreme oamenii au descoperit o casă, ca să se poată vindeca un slăbănog, iar în zilele noastre oamenii cheltuesc sume fantastice pentru cercetări științifice și pentru susținerea spitalelor. Asistența socială vrea să continue pe pământ opera lui Isus: să vindece toată boala și toată neputința din popor.

Dar n'am ajuns încă până la sfârșitul drumului. Mânia Gadarenilor pentru turma de porci aruncată în râu de dragul unui îndrăcit mai dănuiește. Oamenii dispuși să deie din „ceea-ce le prisosește“ îl alungă din mijlocul lor pe Isus; El cere prea mult, cere totul. Intocmai după cum Englezii se încăpăținează să mențină sistemul lor de măsurare a lungimilor și a greutateilor, deși restul lumii a trecut de câteva decenii la sistemul metrului, — oamenii se încăpăținează să măsoare cu măsurile lor omenești valoarea actelor caritative. Întrebați pe ori care dintre cerșitori, cine i-a dărui mai mult: milionarul care i-a întins hârtia de o sută, ori văduva care i-a dărui cel din urmă leu? Chiar dacă știe, că aceasta i-a dărui toată averea ei, recunoștința lui o va păstra pentru cel dintâiu.

Ci Isus a prețuit mai mult banul văduvei, decât talantul celui bogat. Căci El a văzut până în adâncul sufletului celei ce și-a dărui prin cele două lețcăi întreg avutul ei. Și văzând curățenia, smerenia și dorința de a ajuta pe alții a acestui suflet, a zis: „Fericiți cei milostivi, că aceia se vor milui.“

Pr. Ion Goron.

Zile de înălțare sufletească în parohia Zlatna.

Zilele de 15 și 29 Iunie a. c., pentru parohia *Zlatna* sunt și vor rămânea zile memorabile și iată pentru ce:

La 15 Iunie „Reuniunea femeilor bisericii ortodoxe” și-a sfințit drapelul în cadrul unei serbări frumoase, la care a luat parte într'un număr foarte frumos atât poporul cât și intelectualii români și streini.

Actul sfințirii drapelului, din cauza unei binefăcătoare ploii, s'a săvârșit în biserică, frumos fiind împodobită, din partea membrilor Reuniunii, cu verdeață și flori. Au servit preoții locali P. Paul și Gh. Popescu, iar nașe ale drapelului au fost venerabilele doamne văd. preteasă Aurelia Beșa, întâia prezidentă a Reuniunii și Maria I. Ciurcu, actuala prezidentă. Răspunsurile le-a dat corul bisericii de sub conducerea dlui prof. Parteniu Duca. Pe lângă poporul și intelectualii, cari nu mai încăpeau în spațioasa biserică, erau de față și delegatele reuniunilor gr.-cat. și reformate. (Cea rom.-cat. n'a ținut de bine să ia parte la sărbarea schismaticilor.)

După sfințirea apei și stropirea drapelului frumos împodobit cu ghirlande de flori, ținut de doamnele nașe, pr. Gh. Popescu ține o cuvântare în care arată rolul societăților femești puse în serviciul bisericii, precum și marea însemnătate a sfințirii unui drapel. Constată că numai după ce societatea își are drapelul este deplin recunoscută și apreciată. Exprimă mulțumita bisericii Reuniunii pentru tot ceea-ce a săvârșit cu atâta devotament în spiritul legii lui Hristos, atât pentru casa sa cât și pentru alinarea durerilor celor lipsiți și suferinzi.

Predă drapelul nașelor, urând spor și înflorire societății femești ortodoxe, spre binele bisericii și a neamului.

Răspunde dna prezid. Maria I. Ciurcu în cuvinte emoționante, promițând că Reuniunea își va face datoria și în viitor ca și în trecut cu acelaș devotament atât față de biserică cât și față de societate.

În numele comitetului Reuniunii vorbește dl bărbat de încredere prof. P. Duca, evocând împrejurările între cari a luat Reuniunea ființă în 1912, când era cel mai cri-

tic timp de maghiarizare. Reuniunea aceasta a făcut zid în jurul bisericii, întărind conștiințele, mângâind și alinând durerile celor nevoiași și suferinzi. Aduce omagiu întemeietorilor între cari se numără în primul rând fostul preot rep. Emanoil Beșa, și apoi arată cum din cauza războiului mondial Reuniunea a trebuit să-și întrerupă activitatea ca apoi în 1923, la îndemnul noului preot Gh. Popescu, să se reorganizeze și continue munca binefăcătoare.

Mulțumește tuturor donatorilor la procurarea drapelului, apoi celor ce au contribuit cu munca sau concursul pentru aranjarea și reușita sărbării. Mulțumește apoi reuniunilor de femei reprezentate precum și întregului public pentru atenția ce au dat-o acestei sărbări.

În numele reuniunii gr.-cat. răspunde dl protopop Iacob Domșa, pledând pentru armonioasa colaborare și urând succese reuniunii ortodoxe.

Terminate fiind cele oficiale, întreaga asistență merge în frunte cu drapelul și muzica la o grădină din apropiere unde s'a făcut baterea cuielor și o anumită petrecere populară.

Îți era mai mare dragul să vezi amestecul de popor și intelectuali ca odinioară și mai ales doamnele îmbrăcate în costum național. Streinii n'aveau decât vorbe de admirație atât pentru port cât și pentru sărbare, despre care se exprimau c'a fost un adevărat triumf al ortodoxiei în Zlatna.

Poporul ortodox, care e în majoritate covârșitoare aici: 2400 suflete față de 1500 toate celelalte confesiuni, când voiește știe să se afirme.

Și-acum o mică spicuire a activității Reuniunii ortodoxe din Zlatna.

Iniințată în 1912, la început a stărui mai mult pentru înmulțirea membrilor și a aranjat o prea frumoasă expoziție casnică, care a fost mult cercetată și laudată.

Din cauza războiului sistându-și activitatea, în 1923 se reorganizează și de atunci an de an face progres tot mai frumos. A îngrijit și împodobit biserică, prin curățire regulată, a cumpărat vestminte, a înnoit icoanele, a provăzut-o cu icoane, a ajutat-o la reparații etc.

În ce privește partea culturală, a aran-

jaț conferințe, producții teatrale, petreceri, a împărțit premii în cărți copiilor silitori dela școalele din loc, iar în ce privește caritatea, a ajutat pe boinavi, nevoiași și copii săraci cu bani, haine și alimente. Suma ce s'a spesat în acest scop trece de 50.000.

Capitalul social azi e de 68.000 Lei, iar numărul membrilor 120.

Sărbarea din 15 Iunie e începutul unei noi vieți a acestei Reuniuni, mai bune și mai rodnice.

Dumnezeu să fie în ajutor.

*

A doua zi de mare înălțare sufletească a fost apoi ziua de 29 Iunie, în care biserica a primit și sfințit 2 prea frumoase daruri și anume 3 uși pentru altar și 3 icoane mari pentru tâmplă.

Biserica mare din Zlatna are o pictură frumoasă, dar îi lipsește mobilierul care nu mai corăspunde zilelor de azi. De aceea preotul Popescu, dela începutul păstoririi sale, după ce a padimentat-o (căci fiind arsă în 1848, piatra se rosea atâta încât biserica era plină de gropi) a tenciuit-o în intern (părțile stricate) și în extern, a acoperit-o și provăzut-o cu clopote noi, a spus că trebuie să vie timpul ca această biserică să îmbrace haina pompoasă ce i se cuvine. Apelând la simțul de jertfă al credincioșilor, cari l-au ascultat rând pe rând a înlocuit când una când alta. Unii au cumpărat vase, alții ornate, acoperitoare, Reuniunea a curățit-o și împodobit-o regulat, dar ceea-ce îi lipseau mai mult erau ușile la altar. A făcut apel și pentru acestea anul trecut, și îndată după serviciul divin s'au și aflat donatorii în persoanele dnei Maria I. Ciurcu, a dlui prof. Parteniu Duca cu dna.

Vă puteți închipui mângăierea părintelui ca și a poporului.

Reclamând lucru mult și migălos, căci reprezintă o adevărată operă artistică de sculptură, abia acum s'au putut da destinației, schimbând aspectul întregii biserici, așa că azi este asemenea unei catedrale.

Costul acestor uși e de 40.000 Lei, sumă ce face atâta cinste donatorilor, cari arată că știu prețului sufletului și casa Domnului după vrednicie.

Acest gest atât de rar azi vorbește de

sine, dar pr. Popescu cu ocaziunea sfințirii l-a relevat îndeajuns, cerând răsplata dumnezeiască și arătând recunoștința bisericii mândră cu astfel de creștini.

Icoanele, cari de asemenea sunt de mare valoare artistică, reprezentând: Cina cea de taină, Isus între holde și Isus în corabie, și costând 5000 de Lei, au fost donate de Reuniunea de femei ca drept mulțumită poporului, care a știut să fie la datorie în ziua sfințirii drapelului.

De fapt mângăierea poporului a fost mare la ambele sfințiri, așa că mulți au lăcrimat de bucurie și nu vor uita nici când aceste clipe mărețe și înălțătoare de suflet.

Participant.



Donație arhierescă. P. Sf. Sa Episcopul Nicolae al Clujului a dăruit parohiilor Năsăud, Gherla, Sighet, Aiud și Târgu-Lăpușului, câte 20.000 Lei în scopul zidirii de biserici în aceste centre. Deie Domnul, ca P. Sf. Sa să le și vadă ridicate și sfințescă cât mai curând aceste noi lăcașuri dumnezeiești.

Parastas pentru Regele Ferdinand. În ziua de Sâmbătă 19 Iulie c., la Curtea-de-Argeș s'a săvârșit un parastas pentru odihna sufletului marelui Rege Ferdinand I. La pioasa solemnitate a luat parte M. Sa Regele Carol al II-lea cu familia regală și înalții demnitari civili și militari.

Nenorocirea din Borșa. În comuna Borșa, Maramureș, în cartierul evreesc a izbucnit un foc groaznic din casa doctorului Maximilian Șalamon, care în câteva ore a mistuit 132 de case, 178 supraedificate și 21 de ateliere. În urma acestui foc au rămas fără adăpost 225 familii dintre cari 4 de români, 8 de nemți iar restul evrei. Guvernul a venit într'ajutorul imediat al sinistraților cu 400.000 Lei. Neputându-se stabili cauza adevărată a izbucnirii acestui foc, gazetele minoritare și evreești au insinuat știrea că focul a fost pus de către agitatorii antisemiți. Până acum nu s'a putut constata dacă de fapt focul a fost pus, din contră toate împrejurările probează că

focul a fost provocat dintr'o cauză de nenorocire. După acest foc spiritele borșenilor români muritori de foame au început să se agite într'o formă mult mai intensă ca mai înainte. Nemulțumirile de ordin economic și administrativ — pe cari statul întârzie să le înlăture, — au început să ia proporții și să alunece pe căi greșite de antisemitism și bolșevism. Unul dintre preoții noștri din Borșa-de-sus, neînțelegător deplin al misiunii sale de împăciuitoare și liniștitoare, a fost înlocuit. Guvernul depune toate stăruințele să împace spiritele.

Rezultatul examenului de bacalaureat. După datele adunate de Ministerul de instrucțiune, la cele 78 de comisiuni de bacalaureat s'au prezentat 8768 candidați din cari au reușit abea 4951, adică 56.40 procente. Față de anul trecut numărul celor reușiți în proporție a crescut cu aproape 2%, din care cauză Min. de instrucțiune se arată mulțumit cu rezultatul, au rămas nemulțumiți cei 3817 candidați căzuți, împreună cu părinții lor.

❁	PARTEA OFICIALĂ	❁
---	------------------------	---

CONSILIUL EPARHIAL ORT. ROM. DIN CLUJ

Nr. 4561—1930.

3—3

Concurs.

Prin aceasta se publică concurs pentru primirea de studenți în **Academia noastră teologică din Cluj**, cu termenul de **15 Septembrie a. c.**

Candidații cari doresc să fie primiți vor înainta Consiliului nostru eparhial o cerere scrisă cu mâna proprie, anexând în original următoarele documente:

a) Actul de naștere și botez dela oficiul parohial.

b) Atestatul de bacalaureat.

c) Atestat medical prin care să se constate integritatea spirituală și corporală a petentului.

d) Declarația petentului, scrisă de părinți sau tutori, că după absolvirea cursului teologic va intra în slujba eparhiei cel puțin cinci ani de zile, la din contră va restitui fondului seminarial toate spesele de întreținere, precum și bursele primite.

Cererile instruite cu aceste documente se vor înainta Consiliului până la **15 Sept.**

Cereri intrate după acest termen nu se vor lua în considerare.

Candidații acceptați se vor prezenta în ziua de **27 Sept.** la viza medicală și la examinarea aptitudinilor lor muzicale, dela care atârână primirea definitivă în academie.

Atât cei primiți cât și clericii cei vechi se vor înscrie în zilele de **27—30 Sept.** După acest termen nu se vor mai face nici un fel de înscriere. Cei întârziati vor fi considerați dimiși din academie.

Cu ocazia înscrierii fiecare student va plăti **150 Lei** taxa de înscriere și cel puțin jumătate din taxa de întreținere în internat.

Pentru întreținerea la Internatul Academiei studenții vor avea să solvească o taxă anuală de **8000 Lei.** — Jumătate se va solvi la înscriere, iar cealaltă jumătate la **1 Februarie 1931.**

Dela aceste taxe nu poate fi scutit nimeni. Burse pentru acest an școlar nu se vor da.

Fiecare student primit în institut va aduce cu sine cel puțin patru schimburi de rufe în stare bună.

Dela data înmatriculării studenții intră în toate drepturile și datorințele statorite în Regulamentul Academiei.

Nici un student nu poate cerceta în acelaș timp ca student ordinar, alte institute de învățământ.

Studenții sunt obligați să locuiască în Internatul Academiei și să se conformeze normelor stabilite de Regulament.

La înmatriculare fiecare este obligat a se prezenta în persoană cu documentele originale.

Cursurile regulate încep la **1 Oct.**

Cluj, din ședința Consiliului Eparhial ținută la **11 Iunie 1930.**

Nicolae Ivan
Episcop.

Laur. Curea
secretar.

Concurs de licitație.

Prin aceasta se publică concurs pentru **luarea în antrepriză a lucrărilor de tencuire dela biserica ort. rom. din Teiuș**, conform planului și devizului completate cu stipulațiunile Consiliului și a Adunării parohiale, fixate în ședința lor din **6 Iulie 1930.**

Licităția va avea loc la fața locului, în ziua de **27 Iulie 1930, ora 4 p. m.**

Plan, deviz și concluzile corporațiilor bisericești parohiale, sunt spre vedere publică celor interesați, la epitropul I, dl Vasile Pop, pretor în Teiuș și părintele Vasile Bârluțiu, domiciliat în Aiud (Strada Spitalului Nr. 5).

Licitația este minuendă și cu oferte închise, având comisia de edificare dreptul de-a oferi lucrarea întreprinzătorului care va prezenta mai multe garanții.

Teiuș, la 8 Iulie 1930.

Vasile Pop m. p.,
epitrop.

Vasile Bârluțiu m. p.,
paroh, preș.

Nr. 924/1930 prot.

(19) 1—2

CONCURS

Pentru întregirea parohiei de clasa II-a *Măguri*, cu 1455 suflete, protopopiatul Cluj, se publică prin aceasta concurs cu termen de 21 de zile dela prima publicare.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Salar dela stat.
2. Casă parohială cu supraedificate.
3. Grădina casei parohiale și cimitirul; drept de pășunat și drept în pădurea iobagilor după 42 parcele. Eventualul teren ce se va da de organele agrare.
4. Stola considerabil majorată și după fiecare familie o mierță de bucate și o zi de lucru (cantorul va primi $\frac{3}{10}$ iar crâșnicul $\frac{1}{10}$).

Candidații își vor trimite actele legale în termen și cu învoirea prealabilă a protopopului, se vor prezenta necondiționat în parohie, înainte de alegere.

Se cere și aprobarea P. Sf. S. Domnului Episcop, pentru a fi luat în candidare.
Cluj, la 17 Iulie 1930.

De acord cu Consiliul parohial.

N. Vasiu, protopop.

Nr. 857—1930.

(17) 2—3

CONCURS

Pentru întregirea parohiei de clasa III-a *Someșul-Cald*, protopopiatul Cluj, numărul sufletelor 737, se publică prin aceasta concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Salar dela stat.
2. Casă parohială bună (școala).

3. 12 jug. sesiune parohială cu drept de pădure și pășunat și cca. 40 m. lemne.

4. Una zi de lucru și bucate.

5. Stola corâspunzător majorată în ședința consiliului parohial din 24 Iunie a. c.

Candidații își vor prezenta actele legale în termen subsemnatului oficiu, având și aprobarea Prea Sf. Sale. Sunt de asemeni obligați să se prezinte în parohie, cu avizul prealabil al protopopului.

Dat din ședința Consiliului parohial de acord cu oficiul protopopesec.

Cluj, la 1 Iulie 1930.

Nicolae Vasiu, protopop.

Nr. 384/1930 prot.

(16) 3—3

CONCURS

Pentru întregirea parohiei de clasa III. *Hășmașul-Ciceului*, protopopiatul Dejului, jud. Someș, se publică concurs în „Renașterea” cu termen de 30 zile dela prima apariție.

Venitele preotului, legate de acest post, sunt următoarele:

1. Salar dela stat, conform legilor în vigoare.
2. Locuință în natură în edificiul școlii, declarată de casă parohială, constând din 2 camere, bucătărie, cămară și pivniță aparte. Apoi supraedificate economice: șură, grajd și hambar de fân și grădină bună.

3. Sesiune parohială, arător și fânaș, în întindere de 17 jug. cad. și un parchet de pădure pentru lemne de focărit preotului.

4. Birul, ziua de lucru și stolele, conform hotărârii Consiliului parohial din 2 Iunie 1930.

Reflectanții la acest post își vor înainta cererile cu documentele necesare, în termenul indicat, acestui oficiu și cu avizul nostru în prealabil, au voie să se prezinte în parohie pentru a face cunoștință cu credincioșii.

Concurenții au să prezinte și act de învoire dela P. Sf. Sa Episcopul nostru, fără de care act nu pot fi luați în candidare.
Dej, la 18 Iunie 1930.

Oficiul protopopesec ort. rom. al Dejului, în conțălegere cu Consiliul parohial.

Z. Manu, protopop.